

dem, der her er opførte som Tjenestemænd, rettest maa gaa over til at være honorarlønnede. Det er noget, som nærmere maa overvejes i Udvalget.

Med Hensyn til Præsternes Adgang til at erholde Gaver glæder det mig, at den ærede Ordfører for Venstre (N. Johan Laurson) ikke mener, at den her foreslaede Affattelse af § 29 kan ændres, efter at vi har vedtaget en tilsvarende Paragraf i den sidste Præstelønningslov. Men det gør mig uægtelig ondt, at det ærede Medlem anser Præstestanden for at være saa umoralsk, at den til Trods for et saadant Paabud skulde kunne spekulere paa Veje til at komme udenom Bestemmelsen. Det er dog vist noget, den øvrige Embedsstand vilde blive meget fornærmet over, hvis man her fra dette Tings Talerstol udtalte som sin Mening, at de Bestemmelser, der findes om, at Statens Tjenestemænd ikke maa modtage Drikkepenge og Vederlag, saamænd nok vilde kunne omgaas og nok vilde blive omgaaet paa den og den Maade. Jeg har en ganske anderledes Tillid til Præsterne. Det kan være, det kan knibe lidt i Overgangstiden; men jeg har det Indtryk, at det meget hurtigt vil gaa op for Præsterne, at det er værdigt for dem og bedst for alle kirkelige Forhold, at det Drikkepenge-system, de hidtil har levet under, skrinlægges.

Maa jeg, medens jeg er herved, gøre opmærksom paa, at der i § 9, hvor der indeholdes Bestemmelser om Erstatning for Bortfald af disse Ydelser, anføres, at det personlige Tillæg, som Præsterne i saa Henseende skal have for at holdes skadesløse, hvis de ved den nye Lønningslov kom under, hvad de tidligere har haft, er gjort pensionsgivende. Jeg er ganske klar over, at det kan være rimeligt, at det kan blive medregnet som Efterindtægt, men at det skulde blive pensionsgivende, kan jeg ikke rigtig tænke mig. Det vilde det jo ikke paa nogen Maade kunne blive, hvis de paa-gældende oppebar det under den nuværende Form, og jeg kan ikke tænke mig, at en Afløsning af denne Art kan faa Indvirkning paa selve Embedspensionen.

Til sidst vil jeg sige et Par Ord om det samme, som den ærede Ordfører for Venstre var inde paa, nemlig om den københavnske Kirkefondens Stilling. Den københavnske Kirkefond ejer, saa vidt jeg ved, en Snes Kirker, og den har hidtil af Fondens Indtægter betalt en væsentlig Del af de Lønninger, der her er Tale om, at det offentlige skal overtage. Til Gengæld har Kirkefondens haft en aldeles over-

vejende Indflydelse paa Kirkernes Bestyrelse, idet den som bekendt paa Forhaand besætter de 2 Pladser i Kirkernes Bestyrelse, og kun de 3 Medlemmer vælges af Menighedsraadene efter Forholdstal. Nu foreslaar man, at Lønningerne fuldt ud skal overtages af Menighederne selv, og saa vidt det er opgjort for mig, vil efter de nye Lønningssatser de Beløb, som paa den Maade det offentlige vil komme til at udrede, dreje sig om ca. 175 000 Kr. Jeg har intet imod, at det sker, men det forekommer mig, at Menighederne i disse Kirker fremtidig, naar de afholder Driftsudgifterne paa denne Maade, da ogsaa bør have den samme Indflydelse paa disse Kirkers Bestyrelse som paa andre Kirkers. Jeg forstaar ogsaa, at jeg i denne Opfattelse ikke er saa langt fra det ærede Medlem, der sidst talte, og som ogsaa udtalte, at der her maatte ske en Ændring. Jeg vil i det hele taget tro, at det vilde være hensigtsmæssigt; om man i det Udvalg, som bliver nedsat, fik en Redegørelse for hele den historiske Udvikling af Kirkefonden og dens Midler, hvilke Udgifter til Lønninger den hidtil har baaret, Fondens Indtægter o. s. v., saaledes at der i Udvalget kan blive forhandlet nærmere om, hvilken Indflydelse paa Kirkefondens Stilling til disse københavnske Kirker den nye Ordning maa bringe.

Hermed skal jeg anbefale, at vi i et Udvalg indgaaende drøfter Lovforslaget, og samtidig anbefale, at det fremmes mest muligt.

Johs. Fog-Petersen: Paa det radikale Venstres Vegne skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling her i Tinget. Det har været en Forudsætning ved den almindelige Præstelønningslovs Vedtagelse, at der skulde vedtages en særlig Lov for København, at altsaa de midlertidige Bestemmelser i Præstelønningsloven af 4. Oktober 1919 skulde afløses af en endelig Lov for København. Der er foretaget omfattende Forarbejder gennem en Kommissionsbetænkning og gennem den Oversigt, Kontorchef Warming har udarbejdet over de kirkelige Lønningsforhold her i Hovedstaden og paa Frederiksberg, og Resultatet er det Lovforslag, som nu foreligger paa det høje Tings Bord.

Hvad angaar Enkeltheder, kan jeg i det store og hele slutte mig til de Paragraffer, som omhandler Lønsatserne og Fordelingen af Embederne i de forskellige Klasser. Dette gælder baade for Præsterne og for de andre Tjenestemænds Vedkommende. Jeg mener